

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 14. Exemplu[m] cæci per nasum videntis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

cessat quæstio. Quemadmodum enim neque canes visu ferarum latibula, sed odoratu duntaxat indagant, ita existimandum est, idem in cæco contigisse, in quo maior virtus esse potuit, quàm in bestiis sit odoræ canni vis. §. XIV.

Exemplum cæci, per nasum videntis.

Adhuc mirabilius aliquid legi, de quo Apollo cælis pex sandalariusue, aut medicus, meritò senatum conuocet; & legi in recentissimo authore, cuius verba hæc sunt. *Non reticebo historiam, quæ humanum captum videtur superare, & quæ à Clar. Baldo amico præcipuo idoneis allatis testibus Plazero & Ioanne Rungio l. 1. prax. Disp. de vis. symist: verbis Henrici Smetij oculati testis, lib. 5. Miscel. Medic. Ep. 13. hoc pacto descripta omnino extat. Cæcum, inquit, quendam utroque oculo orbem naso pro oculis utentem vidi, cuius beneficio obiecta omnia discernebat. Is dextro oculo ante annos multos, cum puer esset, priuatus fuerat, tandem iuuenis factus (rusticus erat) ex ceraso in palum dum ligneam fastigiatum delapsus, vultum impegit, ut nasum, unà cum oculo sinistro, genâ, palpebra utraq, & supercilio disrumperet, adeò fœdè, ut Chirurgus oculi globum auulsum prorsus cre-*

Hieron.
Bardus
Genuens.
in Medico
Politico
Catholico
cap 4.
Appen-
dice 1.

deret, eumq; palo inhaesisse. Cicatrice tandem
 inducta, post annum ab accepta plagâ, dum
 in gramine apricatur, fortè lucem, ac floscu-
 lorum candorem humi animadvertere cepit
 per nasi cavitatem: & iam per quinque, aut
 sex annos continuos visionem eo modo exercuit,
 ut quidquid offeratur, naso oculato distinguat
 exactè, sed despectando: suspectando enim lu-
 cem ferre nequit. Hac Smetius. Auctores Ci-
 tati, dum causam & modum querunt tam
 portentose visionis, ita philosophati sunt, quòd,
 sicuti palpebra superior abrupto musculo at-
 tolli amplius non poterat, sed conglutinata quo-
 que cum adnata oculi coaluerat: ita etiam,
 auulso musculo, qui oculum versus oculum ex-
 ternum retrahere solebat, pupilla in angulum
 nasi internum se prorsus abdiderat; & quia
 ossilla nasi non fracta modo, sed & luxata quo-
 dāmodo concinnè restitui non potuerunt, acci-
 dit, ut nasus pressior latiorq;, sinistra preser-
 tim parte; euaserit: adeoq; eiusdem naris me-
 tum potentio rem curatio reliquerit: per quem
 distorta latitansq; pupilla videndi munus obi-
 bat, & res quaslibet naso obuias interno-
 bat, quasi per dioptram, seu fistulam. Porro hic
 constat globi ocularis, ipsorumq; visus instru-
 mentorum saluam atque integram extitisse

compagem, et si secus crediderat Chirurgus & adstantibus persuaserat. Sed superat omnia portenta, quòd olim Heidelbergæ contigisse, à Matt. Vuaggero narratum sibi scribit Keplerus; nempe, quendam, oculo altero amisso, altero manus palma tectò, si splendens quidpiam infra nares sisteret, splendorem agnoscere, atque etiam internoscere quadamtenus potuisse. Sed audiamus Keplerum, qui sibi ita persuaderi passus est, dum ait: Spiritum animale ibi tum lucis & coloris fuisse receptorem, uti alias oculo integro retinam tunicam: lucem verò & colorem per hiatus aliquem è naso sursum in vacuam oculi cameram, & caput, adq; nervi visorij extremitates spirituum sedem, porrectos esse, vel certè olfactus instrumenta tantum potuisse, in quo fortassis etiam isdem spiritus diffunderentur. Hæc ex Hieronymo Bardo Genuensi, quæ Philosophis materiam propinant disputandi, qui vel crucè ijs figent, vel apologema pro ijs condent. Cur enim obiecti species non possint per nares, præsertim adeò laxas & amplas ad oculum immitti? Rectis debent illæ lineis ire? Esto. eunt rectis, si pupilla oculi deorsum sit eversa. Neque necesse est, ut vel oculus, vel medius aër illuminetur, sat lu-

minis secum vehunt species ab obiecto illustrato. Sed hæc ad scholas remitto. Mei muneris est, in hoc casu rectas videndi vias amissas, rimam tamen inuentam, per quã visus posset compensari, ostendere. Quod meritò inter mirabilia naturæ ponitur.

§. XV.

Aliquos Sanctos alijs sanitatem à Deo impetrasse, qua ipsi caruerunt.

Nunc à miris & mirabilibus naturæ ad diuina miracula venio, & dico, conqueri mortales non posse, si pro plumbo aurum, pro vitro gemmas commutent. Sæpe enim diuina bonitas, dum monstris aliquid, quod naturæ eorum conuenisset, adimit, eius loco substituit donum aliquod supernaturalis. Domesticum præsto esto exemplum. P. Ferringo, vnus è Societate IESV, qui magna sanctitatis fama Leuiæ diem suum obiit, ipse multis annis cæcus, tribus cæcis visum redhibuit: adeò liberaliter cum eo egit Deus, vt pro duobus sex illi oculos redderet. Neq; est rarus hic, apud diuinum tribunal agendi modus, vt sinat sanctos suos, quod ipsi non habent, alijs impertiri. Ita ab ægro, ac morituro S. Episcopo Cuthberto sanitatem accepit, qua